

СТАНОВИЩЕ

от проф. Лазар Груев, д.ю.н., ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“

относно: конкурс за заемане на академичната длъжност „**професор**“, област на висше образование: 3. Социални, стопански и правни науки; професионално направление: 3.6. Право (Наказателен процес) в Юридическия факултет на Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“, обявен в ДВ, бр. 96 от 11.11.2025 г.

Единствен участник в конкурса е **Екатерина Салкова Гетова**. Познавам кандидата лично от много години, а така също и от нейните съчинения. Нямаме съвместни публикации и не са налице други обстоятелства, които да оставят съмнения относно евентуален конфликт на интереси.

Едно становище в конкурс за заемане на академичната длъжност „професор“ винаги предполага **комплексен** анализ на преподавателските и научни качества на кандидата, с акцент върху представения хабилитационен труд. Ето фактите:

Понастоящем Екатерина Салкова е **доцент** по наказателен процес в ИДП към БАН и ЮФ на ПУ „Паисий Хилендарски (от 2019 г.), а в периода 2016 – 2019 г. в Русенския университет „Ангел Кънчев“. От 2013 г. е ръководител на секцията по наказателноправни науки към ИДП и председател на общото събрание на учените в института. Като преподавател се ползва с уважението не само на колегите си от катедрата, но и на студентите, което само по себе си е атестация за нейните качества.

От края на 2010 г. и понастоящем е **съдия ad hoc** в Европейския съд по правата на човека в Страсбург.

В годините (а и понастоящем) заема различни експертни и ръководни длъжности, подробно описани в приложената към конкурсната процедура документация.

Завършила е ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“ през 2000 г. През 2006 г. защитава успешно дисертационен труд в ИДП и придобива образователната и научна степен **„доктор по право“**.

Научната продукция, представена за участие в конкурса впечатлява не само с обема си (1 монография; 6 студии, от които една на английски език; както и 18 статии и доклади)¹, а преди всичко с подчертаната актуалност на темите, задълбоченото им разработване и онази необходима връзка и насоченост към практиката, без които всяко съчинение в областта на наказателноправните науки би изгубило своя смисъл.

Представеният в конкурса монографичен труд **„Актуални въпроси на наказателнопроцесуалните функции“**² е не просто и не само изследване на **„актуалните въпроси“**, а задълбочен анализ на наказателнопроцесуалните функции – с акцент върху досъдебното производство, т.е. на принципни, основополагащи въпроси от теорията на наказателния процес, които, както сочи и авторът, занимават учените от десетилетия. Същностният въпрос на който се търси отговор е: съответства ли традиционното, от години възприемано разбиране за природата и характеристиката на наказателнопроцесуалните функции на съвременното състояние на наказателния процес и – а това е много важно – налагат ли се промени, както от гледна точка на научно обосновавания им анализ, така и с оглед законодателното им закрепване. Всъщност идеята за разработката, породена от въпроса каква всъщност е функцията на съда при осъществяване на възложени му от НПК правомощия на фазата на досъдебното производство, започва, но съвсем не се ограничава с неговия отговор. На тази база авторът разгръща съчинението, като анализира цялостно процесуалните функции. Прави го изключително методично и последователно и което е още по-важно - задълбочено и аргументирано. Отбелязвам телеграфно: изследвани

---

¹ Ако към посочените добавим и публикациите на автора при защитата на докторската дисертация и в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“, а именно: 2 монографии и общо 16 статии и доклади, то изводът за „продуктивност“ на кандидата, струва ми се, е безспорен. Те, разбира се, остават извън ползрението на това становище, но помагат за цялостния обзор.

² Университетско издателство „Паисий Хилендарски“, Пловдив, 2026 г.

са основополагащи съчинения по темата; полемиката с техните автори е коректна, но обосноваването на своите виждания е категорично и убедително; държи се сметка за европейските стандарти в тази област; изводите се базират на добър анализ на практиката; ясно личи широкият, обзорен поглед на взаимосвързани с темата проблеми и ясното отношение към тях. Разбирането, че функцията на съда на досъдебната фаза е специфична, не контролна, а правозащитна, не съвпада с традиционно утвърденото, но е мотивирано по начин, който ако не убеждава читателя веднага в правотата му, най-малкото предизвиква дискусия, а това винаги е полезно за развитието на науката. На мен лично ми допада. С не по-малка „добавена стойност“ са и онези части от разработката, посветени на двете основни, срещуположни функции, както и написаното относно гражданския иск в наказателния процес. Извод: съчинението е завършен продукт на автор, доказващ уменията си не само да избира актуална тема, но да я поднася изключително аргументирано, с разбиране и по начин, който допринася не само за развитието на науката, но и в голяма степен има отношение към практиката. Достоен за професура труд.

Като вземам предвид казаното, давам следното **заключение**:

Убедено смятам, че кандидатът отговаря на критериите и е изпълнил изискванията, предвидени в Закона за развитието на академичния състав в Република България за получаване на научно звание професор. Като вземам предвид приносните моменти в рецензираните трудове, цялостното богато и задълбочено научно творчество и дългогодишната, ползотворна и с доказани педагогически умения преподавателска дейност на кандидата, си позволявам да препоръчам на уважаваното жури да вземе решение, с което да предложи на ФС да избере **Екатерина Салкова Гетова** за **професор** в обявения от ПУ „Паисий Хилендарски“ конкурс.

16.02.2026 г.

подпис:

проф. Л. Груев